

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0338

Sprawozdanie roczne za rok 2012 dotyczące ochrony interesów finansowych UE – zwalczanie nadużyć finansowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie sprawozdania rocznego za rok 2012 dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczanie nadużyć finansowych (2013/2132(INI))

(2017/C 408/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie wcześniejszych sprawozdań rocznych Komisji i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 lipca 2013 r. zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne – 2012 r.” (COM(2013)0548) wraz z załącznikami (SWD(2013)0283, SWD(2013)0284, SWD(2013)0285, SWD(2013)0286) i SWD(2013)0287),
- uwzględniając roczne sprawozdanie OLAF-u za 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2012 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 lipca 2013 r. zatytułowany „Poprawa zarządzania OLAF oraz wzmocnienie gwarancji proceduralnych w dochodzeniach. Podejście stopniowe towarzyszące ustanowieniu Prokuratury Europejskiej” (COM(2013)0533),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 lipca 2013 r. zatytułowany „Lepsza ochrona interesów finansowych Unii: ustanowienie Prokuratury Europejskiej i reforma Eurojustu”(COM(2013)0532),
- mając na uwadze komunikat Komisji z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej przez prawo karne i w drodze dochodzeń administracyjnych. Zintegrowana polityka służąca ochronie pieniędzy podatników (COM(2011)0293),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 czerwca 2011 r. dotyczący strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (COM(2011)0376),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. zatytułowany „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” (COM(2012)0722),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 września 2013 r. zatytułowany „Ochrona budżetu Unii Europejskiej do końca 2012 r.” (COM(2013)0682),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 grudnia 2013 r. zatytułowany „Stosowanie korekt finansowych netto wobec państw członkowskich w rolnictwie i polityce spójności” (COM(2013)0934),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowane „Sprawozdanie na temat zwalczania korupcji w UE” (COM(2014)0038),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2013/43/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 14.11.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 4.

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na nadużycia związane z podatkiem VAT ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
 - uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 250/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylające decyzję nr 804/2004/WE ⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając opinię nr 1/2014 Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w sprawie priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF-u,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie Sprawozdania rocznego za rok 2011 dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie działań UE na rzecz walki z korupcją ⁽⁹⁾ oraz komunikat Komisji z dnia 6 czerwca 2011 r. zatytułowany „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0195/2014),
- A. mając na uwadze, że według oszacowań Komisji oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania i agresywne planowanie podatkowe co roku powodują w Unii Europejskiej uszczuplenie potencjalnych dochodów z podatków o około 1 mld EUR, co dla każdego obywatela europejskiego stanowi co roku koszt wynoszący około 2 000 EUR;
- B. mając na uwadze, że ochrona interesów finansowych UE jest podstawowym elementem unijnej agendy politycznej zmierzającej do konsolidacji i zwiększenia zaufania obywateli, a także zapewnienia prawidłowego wykorzystania ich pieniędzy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0318.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 62.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

- C. mając na uwadze, że w traktacie lizbońskim stworzono silniejszą podstawę dla instrumentów, które umożliwiają działania zmierzające do ochrony interesów finansowych UE, i że zobowiązano w nim UE oraz państwa członkowskie do zwalczania wszelkich form nielegalnej działalności, która wpłynęłaby negatywnie na interesy finansowe UE;
- D. mając na uwadze, że duża różnorodność systemów i tradycji prawnych w UE sprawia, że ochrona interesów finansowych UE przed nadużyciami i wszelkimi innymi nielegalnymi działaniami jest wyjątkowo wymagającym i nieuniknionym zadaniem;
- E. mając na uwadze, że w celu ochrony interesów finansowych Unii oraz w celu zwalczania nadużyć konieczne jest przyjęcie zintegrowanego podejścia obejmującego strategię zwalczania nadużyć finansowych i korupcji poprzez skuteczne, spójne i równoważne działania prawne na całym terytorium Unii; mając na uwadze, że Unia Europejska i państwa członkowskie ponoszą za to wspólną odpowiedzialność, oraz że ścisła współpraca między Komisją a państwami członkowskimi ma jeszcze większe znaczenie w okresie ograniczeń budżetowych;
- F. mając na uwadze, że Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest zobowiązany do ochrony interesów finansowych Unii poprzez prowadzenie dochodzeń w sprawie nadużyć, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań, oraz mając na uwadze, że jego Komitet Nadzoru został ustanowiony w celu wzmocnienia i zagwarantowania niezależności OLAF-u poprzez regularne monitorowanie wykonywania przez OLAF funkcji dochodzeniowej;
- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za wykonanie około 80 % budżetu Unii;
- H. mając na uwadze, że na państwach członkowskich spoczywa odpowiedzialność za obliczanie ujednoczonej podstawy opodatkowania podatkiem VAT, zmianę stawek stosowanych do podatku VAT i pobieranie środków własnych, oraz że te trzy elementy mają wpływ na budżet Unii;
- I. mając na uwadze, że ostatnio na wniosek Parlamentu Europejskiego Komisja podjęła szereg ważnych inicjatyw w zakresie strategicznych środków zwalczania oszust;
- J. mając na uwadze, że skala oszust, unikania wszelkich form opodatkowania i korupcji w UE podważa zaufanie obywateli i wiarygodność w Unii; mając na uwadze, że należy zwiększyć gwarancję uczciwości i przejrzystości w wydatkach publicznych;

Wzmocnienie mechanizmów zwalczania oszustw w Unii Europejskiej

1. podkreśla, że zarówno Komisja, jak i państwa członkowskie muszą dołożyć wszelkich starań, aby zwalczać oszustwa, korupcję i wszelkie inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; przypomina, że ścisła współpraca i koordynacja między Komisją a państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii i że w związku z tym zacieśnienie współpracy i koordynacji oraz zapewnienie im możliwie największej skuteczności ma pierwszorzędne znaczenie; przypomina, że ochrona interesów finansowych Unii, zarówno zasobów jak i wydatków, wymaga takiej samej czujności;
2. podkreśla, że nadużycie jest celowym niezgodnym z przepisami zachowaniem, które w niektórych przypadkach stanowi przestępstwo, a nieprawidłowość polega na nieprzestrzeganiu zasad; wyraża ubolewanie, że w sprawozdaniu Komisji Europejskiej nie omawia się nadużyć szczegółowo, a nieprawidłowości omawia się bardzo obszernie; przypomina, że art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczy nadużyć, a nie nieprawidłowości, i wzywa do odróżniania nadużyć od błędów lub nieprawidłowości;
3. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne za 2012 r. (zwane dalej sprawozdaniem rocznym Komisji); zauważa, że na wniosek Parlamentu Europejskiego w sprawozdaniu położono nacisk na dwa nowe elementy:
 - (i) ponowną ocenę związku między wykrywaniem a zgłaszaniem nieprawidłowości przez państwa członkowskie oraz
 - (ii) pogłębioną analizę nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia;

zauważa, że takie podejście ma na celu lepsze zrozumienie zasięgu i charakteru nieprawidłowości, a także sposobu, w jaki są one traktowane w państwach członkowskich;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

4. zwraca się do Komisji, aby w momencie rozpoczynania procedury prezentacji rocznego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych przedstawiała Parlamentowi Europejskiemu wcześniejsze sprawozdanie dotyczące wdrażania i stosowania się do zaleceń przyjętych przez PE w odniesieniu do sprawozdania z poprzedniego roku w sprawie ochrony interesów finansowych, a także aby podawała uzasadnione wyjaśnienia co do uwag, których nie uwzględniła lub nie do których nie mogła się zastosować; w tym samym duchu zwraca się do OLAF-u, aby postępował w ten sam sposób w przypadku działań, o które wnosił Parlament Europejski we wspomnianym sprawozdaniu;

5. z zadowoleniem przyjmuje główne inicjatywy podjęte przez Komisję na wniosek Parlamentu Europejskiego z myślą o określeniu nowego europejskiego pejzażu ustawodawczego w zakresie polityki zwalczania oszustw, a w szczególności wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego, który ma na celu doprecyzowanie i ujednoczenie prawa karnego państw członkowskich w odniesieniu do przestępstw związanych z budżetem UE (COM(2012)0363), wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535), a także stosowanie zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz umocnienia praw procesowych osób, których dotyczy dochodzenie OLAF-u; przyznaje, że bardzo ważne jest, aby te poszczególne akty prawne były dobrze skalibrowane i dogłębnie ocenione; wzywa Radę, aby poświęciła wystarczająco dużo czasu na utworzenie solidnych europejskich ram prawnych i wzmocnienie istniejących narzędzi instytucjonalnych służących ochronie interesów finansowych Unii i aby nie finalizowała negocjacji w pośpiechu; podkreśla, że należy unikać przedwczesnego wdrażania procedury wzmocnionej współpracy; z zadowoleniem przyjmuje również plan działania zakładający bardziej zdecydowane zwalczanie oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania oraz reformę systemu podatkowego VAT w Unii Europejskiej, zainicjowane w 2011 r.;

6. stwierdza, że w 2012 r. liczba nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia utrzymała się prawie na tym samym poziomie w stosunku do 2011 r. i wyniosła 1 231 nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia, natomiast ich skutki finansowe obniżyły się nieznacznie do poziomu 392 mln EUR; stwierdza, że przeważały nadużycia w dziedzinie polityki spójności i rolnictwa – głównie w zakresie rozwoju obszarów wiejskich i rybołówstwa – które pozostają dwoma dużymi, newralgicznymi sektorami wywierającymi wpływ finansowy szacowany odpowiednio na 279 mln EUR i 143 mln EUR; podkreśla jednak, że ogólnie ujmując, liczba nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia i odpowiadające im kwoty wchodzą w zakres bardziej ogólnej definicji nadużyć finansowych i nie należy ich uważać za miarę poziomu nadużyć finansowych; domaga się, aby w sprawozdaniu rocznym za rok 2013 w sprawie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczania nadużyć finansowych wprowadzić wyraźne rozróżnienie między nadużyciami finansowymi, błędami i nieprawidłowościami;

7. zauważa, że w 2012 r. liczba zgłoszonych Komisji nieprawidłowości związanych i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi wzrosła o około 6 % w porównaniu do 2011 r., co wywarło wpływ finansowy odpowiadający około 2,9 mld EUR (kwota dwukrotnie wyższa niż w 2011 r., w szczególności w dziedzinie polityki spójności i wydatków bezpośrednich); jest zaniepokojony faktem, że ten wzrost jest przede wszystkim skutkiem nieprawidłowości dotyczących wysokich kwot, lecz również wynika z systematycznych nieprawidłowości zgłaszanych przy zamykaniu programów;

8. zauważa, że w 2012 r. środki zaradcze przyjęte przez Komisję w stosunku do państw członkowskich znacznie wzrosły – głównie w dziedzinie polityki spójności – do wysokości 3,7 mld EUR, co zostało również spowodowane zamknięciem okresu programowania 2000-2006;

9. stwierdza, że zalecenia Komisji skierowane do państw członkowskich w 2011 r. – w szczególności odnośnie do zgłoszonych nieprawidłowości związanych i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi, odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot, monitorowania wyników dochodzeń oraz poprawy danych statystycznych dotyczących nadużyć finansowych – były, ogólnie ujmując, odpowiednie, i ubolewa, że niektóre obawy nie zostały w pełni uwzględnione; zwraca się do państw członkowskich o podjęcie działań następczych w odniesieniu do zaleceń Komisji wydanych w 2011 r. o 2012 r. oraz o zapewnienie pełnego zastosowania się do zaleceń, jakie Komisja skierowała do nich w sprawozdaniu z 2012 r., oraz o przedstawienie uzasadnionych wyjaśnień w przypadkach, w których nie mogły one zastosować się do tych zaleceń;

10. proponuje zbadanie możliwości utworzenia korpusu europejskich funkcjonariuszy celnych specjalizujących się w zwalczaniu nadużyć finansowych, który wspierałby pracę krajowych służb celnych;

11. przyznaje, że sumy, które należy odzyskać w związku z przypadkami nadużyć i innych nieprawidłowości z 2012 r., osiągnęły 444 mln EUR, z czego państwa członkowskie odzyskały już 208 mln EUR; odnotowuje, że dalsze 83 mln EUR odzyskano w 2012 r. w związku z przypadkami wykrytymi w latach 1989–2011;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

Dochody – Zasoby własne

12. ubolewa, że chociaż dochody z tytułu zasobów własnych przestały być głównym źródłem środków budżetowych Unii Europejskiej, to stanowią 20 % budżetu, w związku z czym prawidłowe pobieranie podatku VAT i cel ma bezpośredni wpływ nie tylko na gospodarki państw członkowskich i budżet Unii Europejskiej, lecz również odbija się na podatnikach europejskich; przypomina, że według szacunków Komisji z powodu uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych UE traci co roku ok. 1 bilion EUR, co w przybliżeniu odpowiada kwocie 2 tys. EUR rocznie na jednego obywatela Unii;

13. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji zakładający bardziej zdecydowane zwalczanie nadużyć i uchylania się od opodatkowania; podkreśla, że zarówno Komisja, jak i państwa członkowskie powinny bezwzględnie priorytetowo traktować zwalczanie nadużyć i uchylania się od opodatkowania, a w tym celu konieczne jest opracowanie strategii ściślejszej i wielowymiarowej współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi nawzajem oraz między nimi a Komisją, która pozwoliłaby na lepsze wykorzystanie obecnych instrumentów, konsolidację obecnego prawa, przyjęcie oczekujących na rozpatrzenie wniosków oraz współpracę administracyjną; podstawowe znaczenie ma również wzmocniona współpraca organów podatkowych, policyjnych i sądowych w danym kraju; należy zwrócić szczególną uwagę na rozwój mechanizmów prewencyjnych oraz wczesnego wykrywania, na ocenę wyników, poprawę systemów pobierania dochodów oraz przede wszystkim na wzmocnienie nadzoru nad systemem dozoru celnego, ponieważ nadal jest to jeden z obszarów charakteryzujących się najwyższym w Europie wskaźnikiem korupcji systemowej; zwraca się do Komisji oraz do państw członkowskich o zwiększenie również aktywności na szczeblu międzynarodowym w celu ustanowienia norm współpracy opartych przede wszystkim na zasadach przejrzystości, dobrych rządów oraz na wymianie informacji;

14. zwraca się do Komisji o okresowe przeprowadzanie analizy porównawczej różnic w wynikach uzyskiwanych w krajowych systemach pobierania tradycyjnych dochodów własnych, obejmującej wskazywanie i rozpowszechnianie we wszystkich państwach członkowskich najlepszych praktyk w zakresie skutecznego odzyskiwania należności, a także – w razie potrzeby – o zaproponowanie odpowiednich i koniecznych środków;

15. wyraża zaniepokojenie faktem, że dochody z tytułu tradycyjnych zasobów własnych przekroczyły o 20 % średnią dla okresu 2008–2012, mimo że liczba zgłoszonych nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciami finansowymi w 2012 r. utrzymała się na tym samym poziomie;

16. wzywa do pogłębienia analizy różnic między teoretycznym a rzeczywistym poziomem dochodów z podatku VAT oraz o włączenie tej analizy do sprawozdania Komisji, aby uzyskać lepszy zarys uszczuplenia dochodów w finansach Unii; przypomina, że zwalczanie uchylania się od opodatkowania i szarej strefy gospodarki powinno pozostać stałym celem Komisji i państw członkowskich;

System przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS)

17. jest zadowolony z faktu, że 98 % ustalonych kwot tradycyjnych zasobów własnych jest pobieranych normalnie, lecz zachęca Komisję do kontynuowania starań odnośnie do pozostałych 2 %, które są przedmiotem nadużyć i nieprawidłowości;

18. odnotowuje, że organy ścigania zaobserwowały zwiększony poziom nadużywania przez grupy przestępcze systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS); uważa, że brakuje fizycznych kontroli towarów transportowanych w ramach EMCS; podkreśla, że dodatkowe inwestowanie w kontrole może przełożyć się na wzrost pobieranych podatków oraz na skuteczniejsze zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania; odnotowuje ponadto, że zgodnie z art. 21 ust. 3 i art. 24 ust. 3 dyrektywy Rady 2008/118/WE właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki i przeznaczenia będą dokonywać elektronicznej weryfikacji danych zawartych w projekcie elektronicznego dokumentu administracyjnego i w raporcie odbioru; jest głęboko przekonany, że należy ustalić kryteria, na podstawie których gotowe do wysyłki lub otrzymane towary akcyzowe muszą zostać poddane fizycznej kontroli przez właściwą instytucję państwa członkowskiego;

19. rozumie, że zwiększona liczba kontroli może także przynieść dodatkową korzyść w postaci eliminacji tych przedsiębiorstw lub firm-przykrywek, które zostały założone przez przestępców wyłącznie w celu łatwiejszego dokonywania przez nich oszustw; odnotowuje, że zaktualizowane informacje o wysyłce i odbiorze towarów akcyzowych są potwierdzane w EMCS przez same podmioty gospodarcze; domaga się, aby Komisja zainicjowała działania na rzecz ograniczenia praw dostępu do EMCS poprzez uwzględnianie przed rozpoczęciem wymiany handlowej szczegółowej historii potwierdzającej przestrzeganie przepisów, tak aby możliwe było przyznawanie podmiotom gospodarczym statusu „uprawnionego podmiotu gospodarczego” („zaufanego podmiotu gospodarczego”), dzięki czemu wyłącznie te podmioty mogłyby same obsługiwać bezpośrednio system EMCS; wzywa Komisję do przedstawienia wyników bieżących badań nad potrzebą zmiany dyrektywy 2008/118/WE;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

20. domaga się, aby kontrole weryfikacyjne przeprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do osób i przedsiębiorstw ubiegających się o rejestrację były bardziej rzetelne i kompleksowe; rozumie, że z łatwością można dokonać zgłoszenia towarów w sposób niezgodny ze stanem faktycznym w celu uniknięcia płacenia akcyzy; domaga się w związku z tym zacieśnienia współpracy z organami podatkowymi;

21. uważa, że terminy dotyczące przemieszczania towarów akcyzowych między uprawnionymi składami są niewspółmiernie długie w stosunku do realnych potrzeb; rozumie, że takie terminy pozwalają wielokrotnie przemieszczać towary w ramach tego samego zgłoszenia oraz je przekierowywać, zanim data dostawy zostanie wprowadzona do systemu; domaga się, aby wysyłający niezwłocznie informował o zmianach właściwy organ państwa członkowskiego zgłoszonego jako przeznaczenie oraz nowe przeznaczenie; domaga się ponadto, aby maksymalny dopuszczalny termin składania raportu odbioru towarów akcyzowych wynosił jeden dzień roboczy, a ponadto aby czas podróży był obliczany i ustalany dla każdego transportu zgodnie z rodzajem wykorzystanych środków transportu oraz odległości między miejscami wysyłki i przeznaczenia;

22. uważa, że zabezpieczenia wymagane w celu ustanowienia składu celnego są zbyt niskie w porównaniu z wartością towarów akcyzowych; uważa, że powinna istnieć zmienna zależna od rodzaju towarów i kwoty faktycznie istniejącego obrotu handlowego;

23. jest zaniepokojony faktem, że państwa członkowskie wprowadziły własne systemy EMCS na podstawie wymogów mało precyzyjnie określonych przez Komisję Europejską; domaga się w związku z tym, aby Komisja zainicjowała działania na rzecz bardziej jednolitego systemu w całej UE;

Podatek VAT

24. przyjmuje do wiadomości, że według nowego badania w sprawie ubytku podatku VAT (VAT Gap), opublikowanego w 2013 r. i sfinansowanego przez Komisję w ramach prac nad reformą systemu VAT w Europie i ściganiem uchylania się od opodatkowania, w 2011 r. stracono 193 mld EUR dochodów z podatku VAT (1,5 % PKB) ze względu na brak zgodności z przepisami lub nieściągalność kwot; podkreśla jednak, że przyczyną ubytku VAT są nie tylko nadużycia, lecz również m. in. upadłość i niewypłacalność, błędy statystyczne, opóźnienia w płatnościach i uchylanie się od opodatkowania; dodaje, że w takim razie wydaje się oczywiste, że skuteczne zwalczanie ubytku VAT wymaga wielodyscyplinarnego i uzgodnionego podejścia; podkreśla znaczenie, jakie ma wdrożenie nowych strategii i efektywniejsze wykorzystanie istniejących struktur UE do skuteczniejszego zwalczania oszustw związanych z podatkiem VAT;

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że reforma podatku VAT rozpoczęta w grudniu 2011 r. przyniosła już skutki w postaci ważnych narzędzi pozwalających zapewnić lepszą ochronę przed oszustwami związanymi z VAT; w związku z tym wyraża z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dyrektywy dotyczące mechanizmu szybkiego reagowania na nadużycia związane z VAT oraz fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa zostały wreszcie przyjęte w lipcu 2013 r., i wzywa państwa członkowskie do ich bezzwłocznego wdrożenia;

26. uważa również, że należy podkreślić konieczność uproszczenia systemu VAT dla przedsiębiorstw w Europie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje nowe działania mające na celu ułatwienie fakturowania elektronicznego, a także obowiązujące od 2013 r. specjalne postanowienia dotyczące małych przedsiębiorstw, i oczekuje wprowadzenia standardowego formularza deklaracji VAT dla całej Unii; wyraża nadzieję, że punkt kompleksowej obsługi, który wejdzie w życie dla usług elektronicznych i przedsiębiorstw telekomunikacji w 2015 r., rzeczywiście ułatwi zapewnienie zgodności z przepisami, upraszczając procedury VAT dla przedsiębiorstw;

27. zwraca się do państw członkowskich, aby zreformowały swoje krajowe systemy podatkowe, czyniąc je prostszymi, skuteczniejszymi i bardziej sprawiedliwymi w celu ułatwienia zgodności z przepisami, zapobiegania nadużyciom i unikaniu opodatkowania, powstrzymania tych zjawisk, objęcia ich sankcjami oraz zwiększenia skuteczności poboru podatków; wzywa również państwa członkowskie do uwzględnienia zaleceń wydanych dla poszczególnych państw przez Komisję w 2013 r.; z zadowoleniem przyjmuje ponawiany apel Komisji do państw członkowskich o poszerzenie krajowych podstaw opodatkowania i ograniczenie zwolnień i ulg podatkowych, co umożliwi państwom członkowskim nie tylko uproszczenie systemów podatkowych, lecz także uniknięcie podnoszenia normalnych stawek VAT;

Nieprawidłowości zgłoszone jako nadużycia i zagrażające budżetowi Unii Europejskiej

28. podkreśla, że liczba nieprawidłowości związanych z nadużyciami zgłoszonych w 2012 r. i ich wpływ pozostały praktycznie na takim samym poziomie jak w roku poprzednim;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

29. odnotowuje, że od rozpoczęcia praktyki niosącej znamiona nadużycia do momentu jej wykrycia upływają przeciętnie dwa lata i siedem miesięcy; zauważa ponadto, że zanim nieprawidłowość zostanie zgłoszona Komisji, upływa kolejnych siedem lub osiem miesięcy; jest zaniepokojony faktem, że wytyczne dotyczące terminów zgłaszania OLAF-owi przez państwa członkowskie nieprawidłowości związanych z nadużyciami lub innymi nieprawidłowości – jeśli takie wytyczne w ogóle istnieją w państwie członkowskim – są różne nie tylko w poszczególnych państwach członkowskich, lecz także w poszczególnych obszarach polityki; oczekuje, że Komisja sporządzi ogólnoeuropejskie wytyczne dotyczące zgłaszania OLAF-owi nieprawidłowości związanych z nadużyciami lub innymi nieprawidłowości; przypomina, że pracownicy instytucji europejskich są zobowiązani do bezzwłocznego ujawniania OLAF-owi nadużyć, o których dowiedzieli się w ramach sprawowania funkcji, przy czym nie są oni pociągani do odpowiedzialności z powodu ujawnienia;

30. zauważa, że jeśli chodzi o dochody, liczba nadużyć zgłoszonych w 2012 r. jest niższa o 20 % od średniej liczby w latach 2008–2012; wyraża zadowolenie w związku z tym, że analizy przeprowadzone przez Komisję wskazują, iż liczba przypadków nadużyć w tym okresie wyraźnie maleje;

31. jeśli chodzi o wydatki, zauważa, że wzrost liczby nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia jest niewielki w ujęciu ilościowym i wartościowym, przy czym odnotowuje się już zidentyfikowane schematy operacyjne, oraz że w okresie 2008–2012 5 % zgłoszonych przypadków odnosiło się do nadużyć; odnotowuje, że podobnie jak w poprzednich latach większość nieprawidłowości związanych z nadużyciami zostało wykrytych w dziedzinie polityki spójności: 50 % całkowitej liczby i 63 % odnośnych kwot; podkreśla, że z 1 194 przypadków nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia 9 przypadków dotyczyło korupcji oraz że wszystkie przypadki zostały wykryte w obszarze polityki spójności; jest zaniepokojony faktem, że ich liczba rośnie; z zaniepokojeniem podkreśla tendencję do popełniania prostszych oszustw, co niewątpliwie może odzwierciedlać próby oszustw wynikające z kryzysu gospodarczego, podejmowane przez beneficjentów, którzy w normalnych okolicznościach nie popełniliby wykroczenia; uważa, że tendencje te należy śledzić i analizować w najbliższych latach;

32. wzywa do uznania korupcji wpływającej na interesy finansowe Unii Europejskiej za nadużycie finansowe w rozumieniu art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz do uwzględnienia korupcji w sprawozdaniu rocznym Komisji w sprawie ochrony interesów finansowych Unii – zwalczania nadużyć finansowych;

33. zwraca uwagę, że jeśli chodzi o zasoby naturalne (rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich i rybołówstwo) nieprawidłowości zgłoszone jako nadużycia w 2012 r. wzrosły o prawie 50 % w stosunku do 2011 r. w związku z tym, że jedno państwo samo zgłosiło 56 przypadków, które charakteryzował ten sam schemat operacyjny i które dotyczyły wyłącznie Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji; zauważa, że poziom stwierdzonych nadużyć jest nieznacznie wyższy w rolnictwie niż ogólnie i wynosi ok. 6 % wszystkich przypadków zgłoszonych w latach 2008–2012;

34. przyznaje, że w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie odzyskały od beneficjentów 169,4 mln EUR w roku budżetowym 2012, a na zakończenie tego samego roku budżetowego pozostało do odzyskania od beneficjentów 1 216,8 mln EUR; zauważa, że na stopę odzysku na poziomie 43 % w znaczący sposób wpłynęły niskie stopy odzysku (poniżej 30 %) wykazane przez sześć państw członkowskich⁽¹⁾; wzywa te państwa członkowskie do przedsięwzięcia adekwatnych środków mających zapewnić znacząco wyższy poziom stopy odzysku;

35. przyznaje, że od kilku lat budżetowych polityka spójności jest najbardziej krytycznym sektorem, a zwłaszcza polityka rozwoju regionalnego, ale że przynajmniej liczba nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia pozostała taka sama przez ostatnie trzy lata; stwierdza, że wskaźnik stwierdzonych nadużyć jest niższy od średniej i wynosi około 4 % w okresie 2008–2012; z zadowoleniem stwierdza, że wysiłki Komisji w ostatnich latach mające na celu uzmysłowienie organom krajowym problemu oszustw w tym sektorze najwyraźniej przyniosły rezultaty oraz że ustawodawstwo Unii przyczyniło się w 59 % przypadków do wykrycia nieprawidłowości związanych z nadużyciami; wzywa Komisję do zintensyfikowania i skonsolidowania swojej wspólnej strategii zwalczania nadużyć finansowych zainicjowanej w 2008 r.; z zadowoleniem zauważa również skrócenie terminów zgłaszania nadużyć po ich wykryciu;

36. wyraża jednak ubolewanie z powodu braku informacji na temat kwot, które należy odzyskać, i stóp odzysku związanych z polityką spójności za rok budżetowy 2012; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowych informacji na ten temat w przyszłym sprawozdaniu rocznym;

⁽¹⁾ Belgia (23 %), Bułgaria (4 %), Grecja (18 %), Francja (22 %), Słowenia (25 %) i Słowacja (26 %).

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

37. z zadowoleniem przyjmuje stały spadek – od trzech lat – liczby nieprawidłowości zgłaszanych w ramach pomocy przedakcesyjnej i stwierdza, że dwanaście nowych państw członkowskich stopniowo wyszło z systemu i że pomoc przedakcesyjna jest praktycznie zamknięta; zauważa jednak istotny wzrost odnośnej kwoty w związku z dwoma przypadkami zgłoszonymi przez jedno państwo; dodaje, w odniesieniu do aktualnego okresu programowania, że odnotowano lekki spadek liczby zgłoszonych nieprawidłowości związanych z nadużyciami dotyczącymi Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, najprawdopodobniej w związku z opóźnieniem w jego wprowadzaniu w życie;

38. przypomina, że podejścia państw członkowskich do nadużyć są coraz bardziej zróżnicowane, głównie z powodu różnic prawnych i organizacyjnych zarówno między państwami członkowskimi, jak i w ich administracjach, a także z powodu różnych podejść do wykrywania nadużyć; jest ogromnie zaniepokojony tym, że w przypadkach nieprawidłowości związanych z nadużyciami niektóre państwa członkowskie ograniczają swoje działania do zastosowania korekt finansowych zamiast przeprowadzić dochodzenie dotyczące ewentualnego popełnienia przestępstwa; podkreśla, że takie niewszczynanie dochodzeń dotyczących przestępstw może zachęcać do zachowań mających charakter nadużyć, a tym samym niweczyć wysiłki mające na celu zwalczanie nadużyć i pociągnięcie do odpowiedzialności osób dopuszczających się tych nadużyć; wzywa te państwa członkowskie do zainwestowania większej ilości zasobów w zwalczanie nadużyć, w tym w drodze postępowań karnych; zwraca się do Komisji o dalsze uważne śledzenie funkcjonowania i skuteczności systemów nadzoru i kontroli obowiązujących w państwach członkowskich i podkreśla, że ważne jest, aby Komisja określiła jednolite zasady zgłaszania we wszystkich państwach członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia zaleceń Komisji, zwłaszcza jeśli chodzi o wczesne wykrywanie nadużyć, uproszczenie norm i szybkie przekazywanie informacji;

39. zwraca ponadto uwagę, że państwa członkowskie nadal nie przekazują danych w odpowiednim czasie lub przekazują dane niedokładne; przypomina ponadto, że państwa członkowskie stosują różne definicje do podobnych rodzajów przestępstw oraz że nie wszystkie z nich gromadzą podobne i szczegółowe dane statystyczne spełniające wspólne kryteria, co utrudnia gromadzenie rzetelnych i porównywalnych danych statystycznych na szczeblu UE, a tym samym uniemożliwia porównanie i obiektywną ocenę skali nadużyć w poszczególnych krajach; ponownie wyraża ubolewanie, że w związku z tym Parlament, Komisja i OLAF nie mogą należycie wypełniać swoich zadań związanych z oceną rzeczywistej całkowitej skali nieprawidłowości i nadużyć w poszczególnych państwach członkowskich oraz udzieleniem zaleceń; ubolewa, że ta sytuacja uniemożliwia wskazanie i zdyscyplinowanie państw członkowskich o najwyższym poziomie nieprawidłowości i nadużyć, czego wielokrotnie domagał się Parlament; odnotowuje, że Komisja wezwała państwa członkowskie do poprawy ich statystyk w dziedzinie nadużyć i zobowiązała się do położenia większego nacisku na tę kwestię; podkreśla, jak bardzo ważne jest, aby Komisja wprowadziła jednolite zasady sprawozdawczości we wszystkich państwach członkowskich, aby gromadzone dane były porównywalne, wiarygodne i wystarczające; wzywa zatem Komisję do informowania Parlamentu o środkach przedsięwziętych w celu zapewnienia wyższego poziomu jednolitości i porównywalności danych statystycznych gromadzonych na szczeblu krajowym; wzywa państwa członkowskie do terminowego przedkładania możliwie najbardziej wyczerpujących informacji adekwatnie odzwierciedlających rzeczywisty poziom nadużyć; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o podjęcie działań następczych w odniesieniu do poprzednich sprawozdań specjalnych dotyczących wyników działań OLAF-u mających na celu określenie skutków reorganizacji;

40. podkreśla, że większa przejrzystość umożliwiająca odpowiednią kontrolę jest kluczowa dla wykrywania wzorców nadużyć; przypomina, że w poprzednich latach Parlament wzywał Komisję do podjęcia działań w celu zapewnienia jednolitej przejrzystości wszystkich beneficjentów środków unijnych ze wszystkich państw członkowskich poprzez publikowanie na stronie internetowej Komisji wszystkich beneficjentów, niezależnie od administratora środków i w oparciu o standardowe kategorie informacji przedstawionych przez państwa członkowskie w co najmniej jednym języku roboczym Unii; wzywa państwa członkowskie do współpracy z Komisją oraz do przekazywania jej pełnych i wiarygodnych informacji na temat beneficjentów środków unijnych zarządzanych przez państwa członkowskie; wyraża ubolewanie, że środek ten nie został wdrożony, i wzywa Komisję do jego wdrożenia w trybie pilnym;

41. odnotowuje, że w 2012 r. OLAF przesłał organom krajowym 54 zalecenia dotyczące postępowania sądowego i zalecił odzyskanie środków w wysokości około 284 mln EUR; wyraża ubolewanie z powodu braku informacji na temat liczby wszczętych postępowań sądowych i wysokości kwot faktycznie odzyskanych na podstawie zaleceń OLAF-u, a także odsetka wyroków skazujących w przypadkach dotyczących przestępstw na szkodę budżetu Unii; ponownie wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego i terminowego wdrażania zaleceń wydanych po zbadaniu przypadków przez OLAF;

42. jest jednak poważnie zaniepokojony faktem, że w niektórych przypadkach OLAF oddalał sprawy i przekazywał je z powrotem do dyrekcji generalnych w celu podjęcia przez nie odpowiednich działań, choć nie mają one uprawnień dochodzeniowych;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

OLAF

43. jest zadowolony z faktu, że przyjęto wreszcie reformę przepisów regulujących funkcjonowanie OLAF-u i komunikat, którego celem jest „Poprawa zarządzania OLAF oraz wzmocnienie gwarancji proceduralnych w dochodzeniach. Podejście stopniowe towarzyszące ustanowieniu Prokuratury Europejskiej”; odnotowuje pierwsze pozytywne skutki reorganizacji i restrukturyzacji procedur dochodzeniowych OLAF-u, które mają pozwolić na wyjaśnienie praw proceduralnych osób objętych dochodzeniem, poprawę współpracy i dialogu z partnerami OLAF-u, zwiększenie skuteczności dochodzenia oraz zmniejszenie średniego czasu trwania dochodzenia, zwłaszcza na etapie selekcji spraw; odnotowuje jednak, że w dniu 1 lutego 2012 r. całkowita liczba otwartych na raz spraw wyniosła 421, a sprawy te zostały następnie w tym samym roku zamknięte, przy czym większość z nich zamknięto, nie wydawszy zaleceń; zauważa również, że wiele spraw starszych niż 24 miesiące zostało w 2012 r. zamkniętych prawdopodobnie bez wydania zaleceń w momencie zamknięcia; odnotowuje ponadto, że ten jednorazowy efekt wpłynął na skrócenie przeciętnego czasu trwania postępowań;

44. odnotowuje, że od 2012 r. OLAF określa co roku priorytety polityki dochodzeniowej w celu usprawnienia swojej procedury selekcji dochodzeń; obserwuje znaczące zmiany między priorytetami polityki dochodzeniowej wskazanymi w latach 2012, 2013 i 2014 i jest w związku z tym zaniepokojony ryzykiem związanym z brakiem spójności w ogólnej procedurze selekcji dochodzeń; jest zdania, że przyszłe priorytety polityki dochodzeniowej powinny zawsze podlegać kompleksowej ocenie w oparciu o konkretne potrzeby, mierzalne wskaźniki i wnioski wyciągnięte z przeszłych priorytetów polityki dochodzeniowej; wzywa OLAF do przedstawiania szczegółowych informacji na temat sposobu, w jaki podejmuje on decyzje w sprawie priorytetów polityki dochodzeniowej;

45. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie roczne OLAF-u za 2012 r. oraz to, że w tym okresie OLAF wszczął 431 dochodzeń, odnotował rozpoczęcie 287 przypadków współpracy i zamknął 465 spraw, przekazał władzom krajowym 54 zalecenia dotyczące podjęcia działań sądowych i polecił odzyskanie niemal 284 mln EUR (165,8 z tytułu dochodów i 118,2 z tytułu wydatków), oraz:

- (i) apeluje o dokładniejsze analizowanie źródeł informacji otrzymanych na etapie selekcji, aby umożliwić lepsze rozłożenie tych danych pochodzących odpowiednio z sektora publicznego i prywatnego, jak również dużą zmienność liczby deklaracji poszczególnych państw członkowskich;
- (ii) uznaje, że coraz większa liczba informacji pochodzących z sektora publicznego może być pozytywną oznaką lepszej współpracy z państwami członkowskimi; odnotowuje, że OLAF zmienił sposób obliczania wpływających informacji; zauważa, że ze względu na cykl życia okresu programowania większa liczba nieprawidłowości związanych z nadużyciami została zgłoszona w 2012 r. przez organy publiczne, ponieważ programy zostały zamknięte;
- (iii) ponownie wzywa do przekazania mu wyczerpujących informacji dotyczących rodzaju działań następczych podjętych w odniesieniu do zaleceń wydanych przez OLAF, między innymi liczby prowadzonych przez OLAF spraw, w których sądy krajowe nie były w stanie podjąć działań następczych z powodu: a) niewystarczających dowodów, b) niskiego priorytetu, c) braku podstawy prawnej, d) braku interesu publicznego, e) ograniczenia działań, f) błędów proceduralnych, g) innych przyczyn;
- (iv) ponawia wezwanie do przekazywania mu większej ilości informacji o liczbie kontroli na miejscu przeprowadzonych w każdym z państw członkowskich;
- (v) ponownie wzywa do przekazywania mu informacji na temat liczby dochodzeń przeprowadzonych w każdej dziedzinie (rolnictwo, papierosy, cła, polityka wewnętrzna UE, pomoc zewnętrzna, dochodzenia wewnętrzne, fundusze strukturalne, VAT) w każdym państwie członkowskim;
- (vi) ponownie apeluje o zawarcie w sprawozdaniach rocznych szczegółowych informacji o trwaniu dochodzeń w podziale na sprawy zewnętrzne, wewnętrzne, działania koordynacyjne i pomoc w postępowaniach karnych, oraz pogrupowanych na sprawy będące w toku i sprawy zamknięte na koniec roku
- (vii) ponownie zwraca się o przekazanie informacji na temat liczby będących w toku i zamkniętych dochodzeń w każdej instytucji europejskiej;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

46. przyjmuje do wiadomości wydaną przez Komitet Nadzoru opinię nr 1/2014 w sprawie priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF-u oraz popiera zawarte w niej zalecenia, zwłaszcza te odnoszące się do ustanowienia wytycznych dotyczących stosowania wskaźników finansowych jako kryterium proporcjonalności, które to wytyczne wskażą jednostce odpowiedzialnej za selekcję spraw jaśniejsze wskazówki w tym względzie; oczekuje ponadto, że przyszłe zmiany priorytetów polityki dochodzeniowej obejmować będą regularny dialog między dyrektorem generalnym OLAF-u a tymi dyrektorami generalnymi, których obszary polityki objęte są priorytetami polityki dochodzeniowej i wskaźnikami finansowymi dotyczącymi tych priorytetów;

47. przyjmuje do wiadomości uwagi Komitetu Nadzoru dotyczące stosowanej przez OLAF polityki „de minimis”; przypomina, że polityka „de minimis” nie jest jedynym kryterium selekcji spraw oraz że jej celem jest dopilnowanie, aby OLAF skupiał swoje wysiłki i zasoby na poważniejszych i bardziej złożonych sprawach oraz aby zasoby ludzkie były przydzielane w sposób, który umożliwi maksymalny poziom odzysku kwot nienależnie wydanych z budżetu UE; wzywa dyrektora generalnego do uwzględnienia opinii Komitetu Nadzoru podczas dokonywania przeglądu stosowanej przez OLAF polityki „de minimis”; oczekuje, że zostanie należycie poinformowany o decyzji dyrektora generalnego w tej kwestii;

48. wzywa do dalszego usprawniania zarządzania w OLAF-ie w drodze przeglądu i konsolidacji jego głównych procesów dochodzeniowych; podkreśla w związku z tym, że Parlament Europejski przykładą szczególną wagę do kontroli nad przestrzeganiem gwarancji proceduralnych i poszanowaniem praw podstawowych osób, których dotyczy dochodzenie;

Nowe kontury europejskiej polityki i programów zwalczania nadużyć

49. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie inicjatywy Komisji mające na celu ogólne skuteczniejsze zwalczanie nadużyć, poprzez innowacyjne działania w zakresie sankcji w uzupełnieniu działań zmierzających do zapobiegania i wykrywania nadużyć; uważa, że włączenie klauzul dotyczących zwalczania nadużyć do umów międzynarodowych, umów dotyczących współpracy administracyjnej i w dziedzinie zamówień publicznych stanowi również istotny postęp w ochronie interesów finansowych Unii i zwalczaniu korupcji;

50. przypomina, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. państwa członkowskie muszą przekazywać informacje o wszczęciu bądź zaniechaniu wszelkich postępowań ukierunkowanych na nałożenie sankcji administracyjnych lub karnych związanych ze zgłoszonymi nieprawidłowościami, jak również najważniejsze wyniki tych postępowań; przypomina ponadto, że informacje muszą wskazywać również na rodzaj nałożonych sankcji lub to, czy przedmiotowe sankcje wiążą się z zastosowaniem prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego, oraz zawierają odniesienie do przepisów wspólnotowych lub krajowych, w których je przewidziano; zwraca się o przedstawienie szczegółowych informacji wraz z kompleksową analizą na temat sprawozdań otrzymanych na podstawie art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1848/2006; zaznacza, że przekazane przez państwa członkowskie dane statystyczne dotyczące kontroli związanych ze zwalczaniem nadużyć finansowych, postępowań karnych i wyników są niepełne, co utrudnia analizę jakości dochodzeń w sprawie nadużyć i ich ścigania w państwach członkowskich oraz wykorzystanie tych informacji jako podstawy przyszłej polityki;

51. z zadowoleniem przyjmuje opublikowane w lutym ubiegłego roku pierwsze sprawozdanie Komisji poświęcone polityce zwalczania korupcji w Unii Europejskiej, według którego korupcja dotyczy wszystkich państw członkowskich na bardzo różne sposoby i kosztuje gospodarkę Unii Europejskiej około 120 mld EUR rocznie i przyjmuje z zadowoleniem również wszystkie propozycje, które powinny umożliwić szerszą wymianę istniejących dobrych praktyk oraz określenie nowych działań w tym zakresie na szczeblu europejskim; podkreśla w związku z tym, że obywatele europejscy żądają gwarancji całkowitej uczciwości i przejrzystości w wydatkach publicznych, szczególnie w obliczu obecnych wyzwań gospodarczych w warunkach kryzysu gospodarczo-finansowego; zgadza się z Komisją, że skutki inicjatyw są bardzo nierówne i że należy zwiększyć wysiłki w celu zapobiegania korupcji i karania za nią; wyraża jednak ubolewanie, że treść sprawozdania stanowi ograniczone zestawienie informacji na temat korupcji w Unii Europejskiej; apeluje o podjęcie dodatkowych starań, proporcjonalnych do najważniejszych wyzwań społecznych i gospodarczych, aby zapobiegać korupcji i karać za nią, ponieważ szkodzi ona poważnie gospodarce europejskiej i europejskiemu modelowi społecznemu, a także dochodom podatkowym państw członkowskich oraz podważa zaufanie obywateli do instytucji państwowych;

52. wzywa Europejski Trybunał Obrachunkowy do zbadania problemu i przedstawienia zaleceń wynikających z jego punktu widzenia i doświadczenia, w postaci jednego lub kilku sprawozdań dotyczących głównych problemów określonych przez Komisję w sprawozdaniu w sprawie korupcji, w szczególności przy uwzględnieniu wyniki sprawozdań z poszczególnych państw członkowskich;

53. z zadowoleniem przyjmuje wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego Prokuraturę Europejską; podkreśla konieczność utworzenia spójnego i uzupełniającego systemu w zakresie ochrony interesów finansowych Unii; zachęca Komisję, aby dobrze zdefiniowała na poziomie europejskim rolę i zakres działań przyszłej Prokuratury Europejskiej, Eurojustu i OLAF-u;

Czwartek, 3 kwietnia 2014 r.

54. z zadowoleniem przyjmuje publikację przygotowanego na wniosek Parlamentu studium Komisji zatytułowanego. „Rozpoznanie i ograniczenie korupcji w obszarze zamówień publicznych w UE”, w którym opracowano metodologię pomiaru kosztów korupcji w obszarze zamówień publicznych dotyczących środków unijnych; odnotowuje, że całkowite bezpośrednie koszty korupcji w obszarze zamówień publicznych w 2010 r. szacuje się na 1,4–2,2 mld EUR w przypadku pięciu sektorów poddanych analizie w ośmiu państwach członkowskich⁽¹⁾; podkreśla, że w badaniu zalecono między innymi zwiększenie przejrzystości w dziedzinie zamówień publicznych, usprawnienie mechanizmów kontroli i oceny, opracowanie centralnego systemu gromadzenia danych na temat zamówień publicznych, aktualizację bazy danych Tenders Electronic Daily, a także wzmocnienie ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości; wzywa Komisję do przedstawienia informacji na temat strategii politycznych i środków wdrażanych w celu realizacji powyższych zaleceń;

55. zauważa, że zgodnie z oficjalnymi danymi szacunkowymi państwa członkowskie UE tracą rocznie ponad 11 mld EUR dochodów z podatków ze względu na przemysł papierosów przynoszący zyski siatkom zorganizowanej przestępczości oraz nalega, aby przywrócić poziomy zasobów i wiedzy fachowej stosowane w tej dziedzinie wewnątrz OLAF-u w przeszłości; zdecydowanie wspiera Komisję i OLAF w realizacji planu działań na rzecz zwalczania przemytu papierosów; w związku z tym domaga się lepszej współpracy między OLAF-em a Europolem;

56. uważa, że zasadnicze znaczenie ma rozwijanie sieci agentów łącznikowych w OLAF-ie dla państw najbardziej narażonych na przemyt;

57. chce być informowany o wszelkich zmianach dotyczących dyskusji na temat ewentualnych ponownych negocjacji nad istniejącymi porozumieniami i domaga się przeprowadzenia niezależnego badania dotyczącego porozumień z przemysłem tytoniowym, aby liczbowo określić wpływ nielegalnego handlu tytoniem na zasoby własne i rozważyć ewentualne rozszerzenie obecnych porozumień na innych producentów poza tymi, którzy są nimi obecnie objęci, aby można było łatwiej śledzić produkty tytoniowe od etapu produkcji do etapu dystrybucji;

58. z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia rozporządzenia ustanawiającego program Herkules III na okres finansowania 2014–2020; zauważa, że ten program dysponujący budżetem w wysokości ponad 104 mln EUR posłuży do współfinansowania środków takich jak sprzęt skanujący umożliwiający wykrywanie towarów przemycanych w ciężarówkach, systemy automatycznego rozpoznawania kodów kontenerów i tablic rejestracyjnych w celu wzmocnienia zwalczania przemytu i podrabiania produktów; wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości odnotowanego podczas wdrażania programu Herkules II w zakresie zakupu i wykorzystywania sprzętu technicznego przez beneficjentów oraz przypomina, że ta sytuacja skłoniła Parlament do zatrzymania w rezerwie pewnej kwoty środków OLAF-owi przyznanych z budżetu Unii na lata 2013 i 2014 w oczekiwaniu na otrzymanie odpowiednich informacji w tej kwestii; wzywa OLAF do dalszego przedstawiania tych informacji obejmujących szczegóły dotyczące obecnego statusu i wpływu finansowanego sprzętu oraz do wykazania większej przejrzystości w ramach realizacji programu Herkules III;

o

o o

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Nadzoru OLAF-u i OLAF-owi.

⁽¹⁾ Drogi i kolej, woda i odpady, budownictwo miejskie i budowa obiektów użyteczności publicznej, szkolenia oraz badania i rozwój we Francji, na Węgrzech, we Włoszech, na Litwie, w Niderlandach, Polsce, Rumunii i Hiszpanii.